

До Шевченківського райсуду м. Києва (як адміністративного)

Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович,

**Відповідач-1: Київська міська рада (КМР),
ЄДРПОУ 22883141,**

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

засіб зв'язку –тел. 2541276,

електронна пошта: info@kmr.gov.ua

**Відповідач-2: Київська міська державна адміністрація (КМДА),
ЄДРПОУ 00022527,**

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

засіб зв'язку –тел. 2541450,

електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

у справі адміністративної юрисдикції № 2а-118/11 (суддя Гайдук С. В.)

ЗМІНЕНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ

**про визнання бездіяльності і дій протиправними, зобов'язання вчинити дії,
визнання невідповідними законодавству і нечинними нормативно-правових актів
(в порядку ст. ст. 51, 171 КАС України)**

Я народився у м. Києві і зареєстрований за адресою, вказаною у цьому адміністративному позові, що було підтверджено сторінками паспорту громадянина України у суді, «Рахунками на сплату за житлово-комунальні та інші послуги», що мені продовжують надходити від КП ГІОЦ, а також квитанціями про сплату житлово-комунальних послуг до КП «Липкижитлосервіс».

Згідно ч. 1 ст. 3 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» громадяни України реалізують своє право на участь у місцевому самоврядуванні за належністю до відповідних територіальних громад.

Згідно ч. 1 ст. 13 цього ж Закону територіальна громада має право проводити громадські слухання - зустрічатися з депутатами відповідної ради та посадовими особами місцевого самоврядування, під час яких члени територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо питань місцевого значення, що належать до відання місцевого самоврядування. Порядок організації громадських слухань визначається статутом територіальної громади (ч. 4 ст. 13).

Згідно п. 4 ст. 13 Статуту територіальної громади міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради № 371/1805 від 28 березня 2002 року (з подальшими змінами) пропозиції, які вносяться за результатами громадських слухань, підлягають обов'язковому розгляду органами та посадовими особами місцевого самоврядування.

За адресою моєї реєстрації у м. Києві 28.05.2010 р. о 16-30 були організовані так звані «громадські слухання» з питання тарифів на житлово-комунальні послуги, які фактично не відбулися. Оголошення про їх проведення біля під'їзду будинку повисіло всього декілька годин і лише деякі мешканці, які про них випадково дізналися, були на них присутніми. Майстру КП «Липкижитлосервіс» Лаврику Сергію Васильовичу, який

чомусь уособлював собою організатора цих слухань, я передав свої пропозиції з порушених питань у письмовому вигляді.

Про так звані «економічно обґрунтовані» тарифи, що введені у дію з 01.06.2009 р. я дізнався у середині червня 2009 р., коли одержав «Рахунок на сплату за житлово-комунальні та інші послуги» КП ГОО. По цим незрозумілим «економічно обґрунтованим» тарифам гроші я жодного разу не сплачував, а з відповідей КП «Липкижитлосервіс» № О-271/1 від 06.07.2009 р., № О-275/2 від 30.07.2009 р. вбачається, що ця юридична особа, яка вважає себе балансоутримувачем будинку, відмовила мені у припиненні нарахувань за тарифами, що введені незаконними розпорядженнями КМДА (далі РКМДА, за текстом цього позову). Ця незаконність полягає у наступному:

1) Київською міською радою VI скликання власний виконавчий орган не утворювався; отже оскаржувані РКМДА є актами місцевого органу державної виконавчої влади, який не уповноважений встановлювати/погоджувати тарифи на житлово-комунальні послуги.

Позачергові вибори депутатів Київської міської ради та Київського міського голови відбулися 25 травня 2008 року, про що було оголошено головою Київської міської територіальної виборчої комісії Білик Г. І. на пленарному засіданні Київської міської ради І сесії VI скликання 03.06.2008 р.:

http://kmr.gov.ua/decrees_sten.asp?id=7098

Згідно ч. 2 ст. 2 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Згідно ч. 1 ст. 10 цього ж Закону міські ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншими законами.

Законом «Про столицю України - місто-герой Київ» визначені особливості здійснення виконавчої влади та місцевого самоврядування у місті відповідно до Конституції України та законів України.

Згідно ст. 6 цього Закону місцеве самоврядування у місті Києві здійснюється територіальною громадою міста як безпосередньо, так і через Київську міську раду, районні в місті ради та їх виконавчі органи.

Як вбачається зі ст. 7 цього ж Закону, відповідач КМДА не належить до системи органів місцевого самоврядування. Разом з тим, ст. 10 цього ж Закону вказується, що відповідач КМР має власний виконавчий орган, який нею утворюється і є підзвітним та підконтрольним КМР.

Рішенням Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25 грудня 2003 р. дано тлумачення, що Київська міська державна адміністрація є єдиним в організаційному відношенні органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. З питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади - Кабінету Міністрів України.

Відповідно до пункту 2 Прикінцевих положень Закону «Про столицю України - місто-герой Київ» міська та районні в місті Києві ради протягом місяця після набрання чинності цим Законом вирішують питання щодо формування власних виконавчих органів на базі відповідних державних адміністрацій, які паралельно виконують функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Відповідач КМР діє в межах повноважень, визначених статтями 26 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» та 22 Закону «Про столицю України - місто-герой Київ». Згідно ч. 1 ст. 51 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчим органом

сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень. З урахуванням особливостей здійснення виконавчої влади в місті Києві таким виконавчим органом у м. Києві є КМДА.

Ст. 25 Статуту територіальної громади міста Києва, затвердженого рішенням Київради № 371/1805 від 28.03.2002 р. (zareєстровано наказом Міністерства юстиції України від 02 лютого 2005 р. № 14/5) передбачено, що Київська міська рада має власний виконавчий орган, який формується Київською міською радою відповідно до пункту 2 розділу VII Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ» і паралельно виконує функції органу державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві; власний виконавчий орган ради є підзвітним і підконтрольним Київській міській раді, а з питань здійснення ним повноважень органів виконавчої влади — підконтрольним відповідним органам виконавчої влади; відділи, управління та інші структурні підрозділи виконавчого органу ради підзвітні і підконтрольні Київській міській раді та підпорядковані Київському міському голові.

КМР вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради», ст. 7 якого було встановлено, що при здійсненні функцій виконавчого органу міської ради посадові особи, управління, відділи та інші структурні підрозділи міської державної адміністрації організують свою роботу в порядку та на умовах, визначених Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про столицю України - місто-герой Київ».

Принципами місцевого самоврядування є, зокрема, законність і вибірність (ст. 4 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень. Після закінчення повноважень ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті ради її виконавчий комітет здійснює свої повноваження до сформування нового складу виконавчого комітету (ч. 1 ст. 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи (ч. 1 ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Слід зазначити, що відповідно до ст. 10 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ» (в редакції до внесення змін, згідно із Законом № 2500-VI від 07.09.2010 р.) Київська міська та районні в місті ради мають власні виконавчі органи, які утворюються відповідно Київською міською радою, районними в місті радами, підзвітні та підконтрольні відповідним радам.

Рішенням Конституційного Суду України № 13-рп/2009 від 04.06.2009 р. визнані неконституційними положення статті 2 Закону «Про порядок обчислення скликань представницьких органів місцевого самоврядування (рад)», якими обрання нового складу представницького органу місцевого самоврядування (ради) на позачергових виборах не вважається новим скликанням цього представницького органу.

Таким чином, системно і у взаємозв'язку аналізуючи вищевказані положення законодавства, слід дійти до висновку, що КМР кожного нового скликання має на свій строк повноважень утворювати виконавчий орган (а не виконавчий комітет) на базі КМДА.

Проте, всупереч вказаним положенням Закону, відповідачем КМР VI скликання виконавчого органу не утворено, хоча відповідно до ч. 8 ст. 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчий комітет ради (у даному випадку КМДА) є підзвітним і підконтрольним раді, що його утворила, а з питань здійснення ним

повноважень органів виконавчої влади - також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

Відповідно до постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 24.02.2011 р. по справі № 2а-57/09 за позовом Кулі В. І. до КМДА розмежовані поняття «виконавчий комітет ради» та «виконавчий орган» КМР з урахуванням спеціального статусу столиці. З урахуванням цього і вимог ч. 1 ст. 72 КАС виникає наступна підстава для визнання незаконними оскаржуваних РКМДА.

2) Оскаржувані РКМДА підписані головою ВО КМР (КМДА) Черновецьким Л. М., в. о. голови Голубченком А. К. (РКМДА №№ 516, 518, 520 від 29.04.2009 р.), головою ВО КМР (КМДА) Поповим О. П. (РКМДА № 1164 від 24.12.2010 р., №№ 1221, 1222 від 29.12.2010 р., № 1241 від 30.12.2010 р., №№ 75, 80 від 25.01.2011 р., №№ 99, 101 від 27.01.2011 р.) при тому, що у жодної з вказаних осіб не має повноважень їх підписувати.

Відповідно до ст. 16 Статуту територіальної громади м. Києва Київський міський голова є головною посадовою особою територіальної громади міста Києва і виконує повноваження, передбачені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Київський міський голова головує на засіданнях Київської міської ради і очолює виконавчий орган Київської міської ради (міську державну адміністрацію).

Повноваження Київського міського голови визначаються Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та цим Законом (абзац другий ст. 13 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ»).

Відповідно до ст. 13 Закону «Про столицю України - місто-герой Київ» та п. 14 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» представництво територіальної громади, ради та її виконавчого комітету у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування тощо здійснюється міським головою.

Вказане підтверджується також рішенням Конституційного Суду України № 7-рп/99 від 06 липня 1999 р., яким встановлено, що міський голова є головною посадовою особою відповідної територіальної громади з представницьким мандатом.

Більшість оскаржуваних РКМДА були підписані Київським міським головою Черновецьким Л. М., чиї повноваження визначені ст. 42 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 17 Закону «Про столицю України - місто-герой Київ».

Згідно пункту 3 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» міський голова підписує рішення ради та її виконавчого комітету.

Аналіз зазначеного положення закону з урахуванням обставин, встановлених постановою КААС від 24.02.2011 р. по справі № 2а-57/09 дає підстави для висновку, що до повноважень Київського міського голови не віднесено підписання рішень виконавчого органу КМР, оскільки зазначеним судовим рішенням ці поняття розмежовані.

Крім того, пунктами 19, 20 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» вказано, що міський голова здійснює інші повноваження місцевого самоврядування, визначені цим та іншими законами, якщо вони не віднесені до виключних повноважень ради або не віднесені радою до відання її виконавчих органів; видає розпорядження у межах своїх повноважень.

Виключно до відання виконавчого органу віднесені власні (самоврядні) повноваження:

встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів щодо оплати побутових, комунальних, транспортних та інших послуг, які надаються підприємствами та організаціями комунальної власності відповідної територіальної громади; погодження в установленому порядку цих питань з підприємствами, установами та організаціями, які не належать до комунальної власності (ст. 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»);

встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на побутові, комунальні (крім тарифів на теплову енергію, централізоване водопостачання та водовідведення, які встановлюються Національною комісією регулювання ринку комунальних послуг України), транспортні та інші послуги;

{ Підпункт 2 пункту «а» статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2404-VI від 01.07.2010; в редакції Закону № 2479-VI від 09.07.2010 }

Вказане узгоджується з положеннями ст. 7 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», яким зазначено, що до повноважень органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунальних послуг належить встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги відповідно до закону.

Наведене дає підстави для висновку, що законодавством розмежовані повноваження виконавчого органу і повноваження Київського міського голови, який може здійснювати інші повноваження тільки у випадку, якщо вони не віднесені до виключних повноважень ради або не віднесені радою до відання її виконавчих органів.

Між тим, тарифи на житлово-комунальні послуги введені саме розпорядженнями голови ВО КМДА, в. о. голови Голубченка А. К. і головою КМДА Поповим О. П., у той час як цим особам ніяких повноважень виконавчого органу іншим відповідачем КМР передано не було.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 1548 від 25.12.1996 р. право встановлювати тарифи на житлово-комунальні послуги делеговано Київській міській державній адміністрації (п. 16). Такі повноваження КМДА мала до прийняття постанови Кабінету Міністрів України від 11.05.2005 р. № 342, якою внесено зміни до постанови № 1548 від 25.12.1996 р. та пункт 16 визнано таким, що втратив чинність.

Отже, у період видання оскаржуваних РКМДА єдиним органом, який у межах міста Києва мав право на встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги є Київська міська рада (КМР), а на виконання делегованих повноважень – виконавчий орган Київради, який відповідно до ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» очолює міський голова, який зокрема (як підкреслювалося вище), підписує рішення ради та її виконавчого комітету, здійснює керівництво апаратом ради та її виконавчого комітету, видає розпорядження у межах своїх повноважень.

Відповідно до ч. 6 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчий комітет міської ради в межах своїх повноважень приймає рішення. Рішення виконавчого комітету приймаються на його засіданні більшістю голосів від загального складу виконавчого комітету і підписуються міським головою.

Жодні докази того, що оскаржувані РКМДА приймалися як акти ВО КМР (КМДА) виходячи з законодавчо встановлених принципів законності, колегіальності, з дотриманням кворуму і більшістю голосів – у матеріалах справи відсутні.

Згідно ч. 1 ст. 6 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» на виконання власних і делегованих повноважень голова місцевої державної адміністрації в межах своїх повноважень видає розпорядження, а керівники управлінь, відділів та інших структурних підрозділів - накази.

При цьому, відповідно до рішення Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25.12.2003 р., однією з особливостей здійснення виконавчої влади і місцевого самоврядування в місті Києві є зосередження у КМДА функцій у сферах виконавчої влади і місцевого самоврядування. Безпосередньо функції у сфері виконавчої влади реалізуються спеціально уповноваженими посадовими особами КМДА. Київський міський голова виконує функції голови КМДА за законом. Особа, обрана Київським міським головою, відповідно призначається головою КМДА.

Таким чином, законодавством розмежовуються повноваження Київського міського голови (голова Київської міської ради, виконавчого органу Київської міської ради)

та голови Київської міської державної адміністрації, які на виконання своїх та делегованих повноважень видають акти:

у формі рішення – як особа, що очолює виконавчий орган Київської міської ради, міський голова;

у формі розпорядження – як особа, що очолює державний виконавчий орган, голова державної адміністрації.

Зазначені правові позиції знайшли своє підтвердження постановами Київського апеляційного господарського суду у справах №№ 42/200, 42/676 від 02.11.2010 р., №№ 21/13, 21/18 від 30.11.2010 р., № 7/384 від 11.01.2011 р. (у ЄДРСР №№ 12388058, 12388061, 12808514, 12808523, 13506857 відповідно), що не підлягає доказуванню.

На це слід звернути увагу, оскільки слід розмежовувати розпорядження КМДА і розпорядження голови КМДА: діючим законодавством і судом конституційної юрисдикції ніколи не ототожнювалися акти голови КМДА, як видані одночасно на виконання компетенції головної посадової особи місцевого самоврядування і виконавчої влади у м. Києві.

Оскаржувані цією справою РКМДА підписані одноособово головою Київської міської держадміністрації без зазначення щодо використання повноважень міського голови як голови органу місцевого самоврядування, а отже відповідно до ч. 4 ст. 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» такі розпорядження підлягають державній реєстрації у відповідному органі юстиції (Головному управлінні юстиції у місті Києві) в установленому органом порядку і набирають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності згідно Указу Президента України «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

Оскаржувані РКМДА №№ 516, 518, 520 від 29.04.2009 р. були підписані одноосібно Голубченком А. К., першим заступником (на той час) голови Київської міської державної адміністрації, як нібито ця особа має власні самоврядні повноваження. Хоча призначений на посаду першого заступника голови Київської міської державної адміністрації він був 17 серпня 2006 р. на апаратній нараді:

<http://www.kmv.gov.ua/news.asp?ldType=1&ld=73318>

без погодження з Київською міською радою, а тому не був і не є у розумінні ст. 16 Закону «Про столицю України - місто-герой Київ» і п. 7 рішення Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25 грудня 2003 р. особою, що займає відповідну посаду з питань здійснення самоврядних повноважень.

Оскаржувані РКМДА № 1164 від 24.12.2010 р., №№ 1221, 1222 від 29.12.2010 р., № 1241 від 30.12.2010 р., №№ 75, 80 від 25.01.2011 р., №№ 99, 101 від 27.01.2011 р. були підписані одноосібно Поповим О. П., головою Київської міської державної адміністрації, як нібито ця особа має власні самоврядні повноваження.

Відповідно до ст. 10-1 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ» (в редакції згідно із Законом № 2500-VI від 07.09.2010 р.) виконавчим органом Київської міської ради є Київська міська державна адміністрація, яка паралельно виконує функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Але такий виконавчий орган не був утворений КМР ні до, ні після набрання чинності зазначеним положенням Закону.

З огляду на вищевказане, прийняття розпоряджень головою КМДА та першим заступником голови КМДА (який у розпорядженнях чомусь іменує себе заступником Київського міського голови), як нібито органами (посадовими особами) місцевого самоврядування не узгоджується з вимогами закону про те, що виконавчий орган приймає акти у вигляді рішень і це є саме його компетенцією (віданням), а не компетенцією міського голови, який ці рішення має підписувати. При цьому прийняття

останнім розпоряджень щодо тарифів є очевидним перевищенням повноважень, оскільки межі цих повноважень згідно вказаних положень закону не поширюються на відання виконавчого органу (встановлення тарифів), який в межах своїх повноважень приймає рішення.

Ніде у чинному законодавстві (враховуючи навіть спеціальний статус столиці) не має положень, згідно яких можна ототожнювати у межах однієї компетенції органу місцевого самоврядування розпорядження міського голови і рішення виконавчого комітету раду: це різні за змістом і суттю повноваження.

3) Оскаржувані РКМДА не були зареєстровані територіальним органом юстиції, а отже є нечинними і такими, що не підлягали направленню на виконання.

Як підкреслювалося вище і з урахуванням обставин, встановлених постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 24.02.2011 р. по справі № 2а-57/09 за позовом Кулі В. І. до КМДА, у Київського міського голови відсутні повноваження підписувати рішення виконавчого органу, оскільки згідно п. 4 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» він може підписувати рішення виконавчого комітету.

Відповідно до ст. 6 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» від 09 квітня 1999 р. на виконання Конституції України, законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, власних і делегованих повноважень голова місцевої державної адміністрації в межах своїх повноважень видає розпорядження, а керівники управлінь, відділів та інших структурних підрозділів - накази.

Вказане узгоджується з п. 20 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до якого міський голова видає розпорядження в межах своїх повноважень.

Розпорядження голів місцевих державних адміністрацій, прийняті в межах їх компетенції, є обов'язковими для виконання на відповідній території всіма органами, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами та громадянами.

При цьому міському голові не надано повноважень щодо встановлення цін, тарифів на житлово-комунальні послуги (це є виключним повноваженням виконавчого органу).

Порядок набрання чинності нормативно-правовими актами, які видаються міністерствами, іншими органами виконавчої влади, до яких віднесені місцеві державні адміністрації, визначено п. 3 Указу Президента України від 03 жовтня 1992 р. № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади», відповідно до якого вказані нормативно-правові акти набувають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності.

Згідно з ч. 5 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування», рішення, ради нормативно-правового характеру набирають чинності з дня їх офіційного оприлюднення, якщо радою не встановлено більш пізній строк введення цих рішень у дію.

Пунктом 2 вищевказаного Указу визначено, що державна реєстрація провадиться в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. Міністерство юстиції України та управління юстиції складають державні реєстри зареєстрованих ними нормативно-правових актів.

Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, затверджено ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.

Зазначеною вище постановою надано право Міністерству юстиції та іншим органам, що здійснюють державну реєстрацію відомчих нормативно-правових актів, перевіряти у міністерствах, інших органах виконавчої влади, органах господарського управління та контролю додержання законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів, у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та вносити пропозиції про усунення виявлених порушень і недоліків та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях.

Також Положенням встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Відповідно до п. п. 1, 2 Положення, державна реєстрація нормативно-правового акта полягає у проведенні правової експертизи на відповідність його Конституції та законодавству України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і протоколам до неї, міжнародним договорам України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та *acquis communautaire*, а також з урахуванням практики Європейського суду з прав людини, прийнятті рішення про державну реєстрацію цього акта, присвоєнні йому реєстраційного номера та занесенні до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів. Державній реєстрації підлягають нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер.

Згідно з п. 7 Положення, нормативно-правовий акт подається на державну реєстрацію у п'ятиденний строк після його прийняття. Пункт 16 Положення передбачає, що зміни і доповнення, внесені до правового акта підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому цим Положенням.

На час прийняття оскаржувані РКМДА, внесені до них зміни і доповнення також не пройшли державної реєстрації.

Листи органів юстиції, якими на думку відповідача КМДА підтверджується його компетенція видавати акти як виконавчого органу місцевого самоврядування не заслуговують на увагу, оскільки листи (роз'яснення, висновки) не є законодавчими і нормативно-правовими актами і їх правовою оцінкою, а є лише відображенням суб'єктивної думки їх авторів.

У контексті посилань на листи Міністерства юстиції та ГУ юстиції у м. Києві (правонаступника КМУЮ) слід зазначити, що вказані органи юстиції займали чітку правову позицію у 2006-2007 роках, коли звертали увагу Київського міського голови Черновецького Л. М. щодо необхідності подачі прийнятих ним з 01.12.2006 р. розпоряджень на державну реєстрацію. Вказане знайшло підтвердження у Попередньому звіті Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування обставин щодо фактів порушення Конституції України, законів України та побиття депутатів Київської міської ради під час розгляду питання про зміну тарифів на комунальні послуги на пленарному засіданні III сесії Київської міської ради V скликання 07 грудня 2006 року.

Верховною Радою України прийнята постанова № 834-V від 23.03.2007 р. «Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування обставин щодо фактів порушення Конституції України, законів України та побиття депутатів Київської міської ради під час розгляду питання про зміну тарифів на комунальні послуги на пленарному засіданні III сесії Київської міської ради V скликання 7 грудня 2006

року», якою встановлені факти системних порушень законодавства Київським міським головою Черновецьким Л. М.:

http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?pf3511=29734

У цьому звіті Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України згадуються численні пропозиції Київського міського управління юстиції Київському міському голові зареєструвати видані розпорядження, інакше вони вважатимуться такими, що не набрали чинності. Постановою Окружного адміністративного суду від 22.12.2010 р. по справі № 2а-16904/10/2670 зобов'язано Головне управління юстиції у м. Києві надати мені відповідь на інформаційний запит (тексти цих листів-пропозицій), чого на даний час не зроблено, що є підставою для витребування доказів (в порядку ст. ст. 11, 69, 71 КАС).

Указами Президента України № 1199/2008 від 24 грудня 2008 р., № 65/2009 від 3 лютого 2009 р., № 76/2009 від 09 лютого 2009 р. аналогічні оскаржуваним РКМДА були скасовані як такі, що суперечать Конституції та Законам України.

Виходячи з вищенаведеного, слід дійти до висновку, що акти Київського міського голови (голови КМДА) у формі розпоряджень підлягають державній реєстрації, оскільки ці вимоги законодавства не підлягають вільному тлумаченню. Наведене підтверджено вищою судовою інстанцією.

Так, показовою у цьому сенсі є справа господарської юрисдикції № 37/399 за позовом ВАТ «АК «Київводоканал» до ЖБК «Лепсе-4» з рішенням Господарського суду м. Києва від 26.10.2007 р., де першою інстанцією встановлено преюдиційність висновків будь-якої іншого судового рішення, яким встановлено, що розпорядження КМДА у сфері тарифоутворення, що не пройшли процедуру державної реєстрації, не можуть бути застосованими. Вказане рішення залишено без змін постановами КАГС від 28.10.2008 р., ВГСУ від 28.01.2009 р.:

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/2287587>

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/3083340>

Ухвалою колегії Судової палати у господарських справах ВСУ від 07.05.2009 р. відмовлено у відкритті касаційного провадження:

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/4308386>

Отже, є нечинними також і всі інші (аналогічні) РКМДА, які не зареєстровані територіальними органами юстиції, що є підставою не тільки для визнання їх нечинними (оскільки відповідач так не вважає).

Системне тлумачення вказаних положень закону і аналіз судової практики надає підстави для висновку, що розпорядження КМДА підлягають державній реєстрації, оскільки це імперативна вимога закону щодо таких актів. При цьому функція місцевого самоврядування, яка зосереджена у КМДА відповідно до особливостей здійснення виконавчої влади і місцевого самоврядування в місті Києві зовсім не виключає того, що відповідач КМДА одночасно є органом виконавчої влади. Момент щодо набрання чинності розпоряджень КМДА (як актів) імперативно встановлено законодавством, незалежно від того, на виконання якої саме компетенції ці розпорядження видавалися.

Оскаржувані розпорядження про встановлення/погодження/затвердження тарифів на комунальні послуги підписані одноособово головою Київської міської держадміністрації (або виконуючого обов'язки) без зазначення щодо використання повноважень міського голови як голови органу місцевого самоврядування (у преамбулах міститься посилання лише на ст. 28 Закону, яка встановлює компетенцію виконавчого органу, а не його голови), а отже відповідно до ст. 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» такі розпорядження підлягають державній реєстрації у відповідному органі юстиції в установленому органом порядку і набирають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності

згідно Указу Президента України «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

Оскільки оскаржувані розпорядження Київської міської державної адміністрації не було зареєстровано у органах юстиції, вони відповідно не набрали чинності, а отже відсутні правові підстави для їх застосування і вони є нечинними, що однак відповідачем КМДА заперечується. Заперечення цього свідчить про наявність публічно-правового спору, який має бути вирішеним в порядку адміністративного судочинства.

Крім того, розпорядження про встановлення/погодження тарифів на житлово-комунальні послуги, які видані після набрання чинності постановою КМ України від 11.05.2005 р. № 342, прийнято відповідачем КМДА без необхідних повноважень, оскільки таке право є компетенцією КМР як органу місцевого самоврядування та може бути делеговано її виконавчому органу або КМДА.

Жодних доказів на підтвердження делегування повноважень КМДА або його голові щодо встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги, відповідачем КМР не надано.

4) Тарифоутворення оскаржуваними РКМДА у сфері теплопостачання не відповідає вимогам законодавства і повноваженням цього органу.

Відповідно до ст. 13 Закону «Про теплопостачання» до основних повноважень органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання належать встановлення для відповідної територіальної громади в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на теплову енергію, які надаються підприємствами та організаціями комунальної власності, крім тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках комбінованого виробництва теплової і електричної енергії.

До відання органів місцевого самоврядування також належать формування і затвердження тарифів на житлово-комунальні послуги (ст. 14 Закону «Про житлово-комунальні послуги»), тарифів на теплову енергію (ст. 20 Закону «Про теплопостачання»), а також погодження тарифів (ст. 28 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Отже Чинним законодавством України не передбачено повноважень органу влади затверджувати тарифи на теплову енергію для підприємств не комунальної форми власності. Вказане встановлено постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 14 січня 2009р. у аналогічній справі № 22-а-5301/08.

Всупереч цьому, оскаржуваними РКМДА встановлені тарифи для підприємств не комунальної форми власності.

5) Оскаржувані РКМДА у сфері тарифоутворення є регуляторними актами, проте процедура прийняття регуляторних актів не була дотримана.

Не заслуговують на увагу доводи заперечень відповідача КМДА, що оскаржувані акти не є регуляторними.

Ст. 1 Закону «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначено, що такими є акти, якими регулюються адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання. Місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування віднесені до регуляторних органів.

Частиною 2 ст. 12 ГК України визначено, що основними засобами регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання є регулювання цін і тарифів. Частиною 1 ст. 189 ГК України визначено, що ціна (тариф) у цьому Кодексі є формою грошового визначення вартості продукції (робіт, послуг), яку реалізують суб'єкти господарювання.

Статтею 1 Закону «Про житлово-комунальні послуги» визначено, що житлово-комунальні послуги – це результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та перебування осіб у жилих і нежилих приміщеннях, будинках і

спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил. Я є кінцевим споживачем цих послуг у розумінні відповідних положень вказаного Закону; отже оскаржувані акти стосуються мене безпосередньо.

Таким чином, оскаржуваними актами регулюються адміністративні відносини між відповідачем КМДА і вказаними у цих актах суб'єктами господарювання. Відтак, таке регулювання є засобом регулюючого впливу на їх діяльність, а акти, за якими відбувається таке регулювання підпадають під визначення регуляторних.

Листом Деркомпідприємництва № 14907 від 19.11.2010 р. викладена позиція цього органу щодо актів РКМДА, як потребуючих реалізації вимог Закону «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Інформацією про результати роботи робочої групи із перегляду регуляторних актів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) на виконання розпорядження виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2007 № 1143 «Про створення робочої групи із перегляду регуляторних актів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)» встановлено, що РКМДА щодо тарифів на житлово-комунальні послуги мають ознаки регуляторних актів:

<http://www.kmv.gov.ua/rpolicyprj.asp?Id=199>

Відповідно до ст. 36 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом чи посадовою особою місцевого самоврядування, якщо наявна хоча б одна з таких обставин: відсутній аналіз регуляторного впливу, проект регуляторного акта не був оприлюднений. Проекти оскаржуваних РКМДА не оприлюднювалися та не здійснювався аналіз їх регуляторного впливу.

Оскаржуваними РКМДА грубо порушуються мої права, як члена територіальної громади м. Києва: на підставі цих незаконних актів мені нараховується неіснуючий борг, що підтверджується «Рахунками на сплату за житлово-комунальні та інших послуг», які мені надсилає КП ГІОЦ, не будучи особою, з якою у мене укладений договір на надання цих послуг; при тому, що згідно доданого розрахунку ніякого боргу у мене немає і квитанціями на рахунок КП «Липкижитлосервіс» мною сплачено більше коштів, чим могло бути нараховане за тарифами, прийнятими до введення у дію оскаржуваних розпоряджень. У зв'язку з цим існує очевидна погроза подачі до мене цивільного позову з боку балансоутримувача будинку, стягнення цього (неіснуючого) боргу і арешту належного мені майна для забезпечення виконання судового рішення.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 30 вересня 2010 року (касаційне провадження № К-14391/09; у ЄДРСР № 11640582) підтверджені правові позиції судів нижчих інстанцій щодо віднесення рішень у сфері тарифоутворення до розряду регуляторних актів, а також їх нечинності і скасування внаслідок недотримання необхідних законодавчо встановлених процедур.

Слід зазначити, що відповідачем КМДА у кінці 2007 р. були внесені зміни до власного Регламенту (РКМДА № 1970 від 29.10.2002 р.), відповідно до яких він став вважати оприлюдненням публікації в Інтернет. Проте, ці зміни не були доведені до відома громадян (також не оприлюднені), а отже є нечинними. І навіть в Інтернеті, судячи зі сторінки ГУ цінової політики КМДА, проекти оскаржуваних РКМДА не публікувалися.

6) Оскаржувані РКМДА не враховують базові принципи реалізації державної політики у сфері житлово-комунальних послуг.

Відповідно до ч. 2 статті 5 Закону «Про ціни і ціноутворення» у разі виникнення заборгованості з виплати заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат забороняється до погашення такої заборгованості підвищення цін/тарифів на житлово-

комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України.

За відкритими для загального ознайомлення даними ГУ статистики у м. Києві, у 2009-2010 роках щомісяця існує заборгованість з виплати заробітної плати, яка в період видання оскаржуваних розпоряджень КМДА складала щонайменше 130573,6 тис. грн. (червень 2009 р.):

<http://www.gorstat.kiev.ua/p.php3?c=1992&lang=1>

<http://www.gorstat.kiev.ua/p.php3?c=503&lang=1>

Причому в умовах світової фінансової кризи, яка законодавчо визнана Верховною Радою України, така заборгованість існує по економічно активних підприємствах; крім того оскаржуваними розпорядженнями встановлені/погоджені тарифи на житлово-комунальні послуги у розмірах, що значно перевищують номінальний ріст заробітної плати по м. Києву (115,3% у 2010 р. порівняно з 2009 р.; 102,7% у 2009 р. порівняно з 2008 р.), не кажучи вже про реальний ріст (104,7% у 2010 р. порівняно з 2009 р.; зниження 87,9% у 2009 р. порівняно з 2008 р.):

<http://gorstat.kiev.ua/p.php3?c=986&lang=1>

Рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2000 від 10.02.2000 р. дано тлумачення, що засади цінової політики - це відправні, вихідні ідеї, які виражають найважливіші підвалини і закономірності політики цін, в той же час - це відносно самостійна, відокремлена від конкретного регулювання цін і тарифів категорія. Головною метою засад цінової політики є спрямування і забезпечення збалансованості усього механізму ціноутворення, єдності в регулюванні відносин у цій сфері. Невід'ємною частиною реалізації засад політики ціноутворення в державі є визначення механізму та конкретних органів, на які покладено обов'язки щодо забезпечення виконання політики в цій сфері.

Таким чином, оскаржувані РКМДА не враховують базові принципи реалізації державної політики у сфері житлово-комунальних послуг, передбачені, зокрема, статтями 2 і 30 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», щодо регулювання цін/тарифів з урахуванням досягнутого рівня соціально-економічного розвитку, природних особливостей відповідного регіону, технічних можливостей, а також випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги. В порушення вимог Закону України «Про ціни і ціноутворення» КМДА були підвищені тарифи на житлово-комунальні послуги на тлі заборгованості з виплати заробітної плати, соціальних виплат.

Оскаржуваними розпорядженнями КМДА також не враховані положення чинного законодавства щодо рівня витрат на житлово-комунальні послуги. Законом України «Про прожитковий мінімум» встановлено перелік товарів та послуг, їх обсяги, що гарантують конституційні права громадян. При підрахунку рівня прожиткового мінімуму закладено, що рівень витрат на житлово-комунальні послуги в структурі прожиткового мінімуму становить в середньому 12 відсотків. Розмір прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати у період фінансово-економічної кризи, встановлений Законом України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» 20 жовтня 2009 р. Прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць, з 1 листопада 2009 року був встановлений у розмірі 701 гривня, з 1 січня 2010 року - 825 гривень, з 1 квітня - 839 гривень, з 1 липня - 843 гривень, з 1 жовтня - 861 гривні, з 1 грудня - 875 гривень. Отже, за розрахунками показник рівня витрат на житлово-комунальні послуги складає приблизно від 25 і вище відсотків. А це означає, що постійне збільшення тарифів без врахування платоспроможності населення грубо суперечить чинному законодавству. Більше того, навіть 12 % витрат на житлово-комунальні послуги в доходах населення при існуючому рівні і якості відповідних послуг є доволі високим показником.

Жодної інформації про структуру тарифів (яка має бути прозорою і зрозумілою), причину різкої зміни вартості тарифів і обґрунтування цьому, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 20, ч. 5 ст. 32 Закону «Про житлово-комунальні послуги» я не отримував (цим самим відповідачем було порушено моє немайнове право - на інформацію. Отже, відповідачем КМДА порушені вимоги вказаних положень закону при виданні оскаржуваних РКМДА; не забезпечено дотримання законодавства у цій сфері і здійснення контролю цін/тарифів (пункти 1, 6 частини 1 ст. 6 цього ж Закону).

Разом з тим, відповідачем КМДА продовжується незаконна «нормотворча» діяльність з 01.12.2006 р. і дотепер. Всі видані з того часу розпорядження у сфері тарифів на житлово-комунальні послуги були оскаржені в судовому порядку юридичними і фізичними особами.

З вищевказаних підстав слід також визнати, що дії відповідача КМДА при прийнятті розпоряджень у сфері ЖКП (не тільки тих, що оскаржуються у цій справі) не відповідають принципам регулювання і вимогам погодження тарифів, закріпленими пунктами 1, 3, 4, 5, 7 частини 1 статті 30, частиною 5 статті 32 Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Рівність правових гарантій споживачів ЖКП порівняно з підприємствами-монополістами у цій галузі відсутня (тарифи підвищуються до рівня так званого «економічного обґрунтування» зі значним зростанням над динамікою росту доходів населення, чому є статистичне підтвердження); прозорість структури тарифів (їхня складова) відсутня, як і відповідність оплати ЖКП їх наявності і кількості, що вбачається з мого листування з КП «Липкижитлосервіс». Незаконні і непрозорі дії відповідача КМДА є підґрунтям і живильним середовищем для існування паразитних утворень: посередників у галузі надання ЖКП, одним з яких є КП ГІОЦ.

7) Оскаржуваними РКМДА обмежується можливість споживачів житлово-комунальних послуг мати цивільні права та обов'язки (на вільний вибір порядку розрахунків за житлово-комунальні послуги), а також стимулюється порушення законодавства у сфері надання фінансових послуг.

Одним із принципів адміністративного судочинства є офіційне з'ясування всіх обставин у справі (ст. 7 КАС), а тому потрібно встановити причини та умови, за яких відбувалися протиправні дії відповідача КМДА і продовжуються такі дії дотепер. Зокрема такому з'ясуванню підлягають обставини протиправної діяльності у житлово-комунальній сфері фінансового посередника КП ГІОЦ (підпорядкованого КМДА), який від цього має особисту вигоду на підставі незаконних розпоряджень КМДА.

Усіма оскаржуваними РКМДА встановлені/погоджені тарифи, в які включені витрати невизначених «виконавців послуг», до яких зокрема віднесено КП ГІОЦ, яке є комунальним підприємством, підпорядкованим відповідачу КМДА. Розпорядженнями КМДА № 80 від 27 січня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15 квітня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» КП ГІОЦ делеговані повноваження по впровадженню і здійсненню розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг. Таким чином, КП ГІОЦ є суб'єктом владних повноважень у розумінні положень пункту 7 частини 1 ст. 3 КАС України, як виконавець делегованих повноважень.

Відповідач КМДА у контексті РКМДА №№ 80, 478 щодо делегування повноважень КП ГІОЦ є місцевим органом виконавчої влади, оскільки станом на 27.01.1997 р. - 15.04.1997 р. не був виконавчим органом КМР (Київрада вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради»).

Згідно розпорядження відповідача КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» і враховуючи практичні наслідки виконання розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-

комунальні послуги» в Дарницькому, Ватутінському, Харківському районах: затверджено графік впровадження розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру Київської міської державної адміністрації згідно з додатком. Встановлено, що порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру стосується будинків місцевих Рад та будинків житлово-будівельних кооперативів (ЖБК), які обслуговуються житлово-експлуатаційними організаціями.

У той же час ст. 57 Конституції кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними.

РКМДА № 80 від 27 січня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15 квітня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» не були опубліковані; у територіальному органі юстиції не зареєстровані, а отже є нечинними.

Як вказувалося вище, Положенням про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, (затвердженим ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.) встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 20 липня 2000 року № 1145 «Про нову редакцію пункту 11 постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 1999 р. № 594», на виконання якої Держбуд України, Мінекономіки України, Мінпаливенерго України та НАК «Нафтогаз України» затвердили своїм наказом від 08.09.2000 № 192/195/396/274 «Порядок розподілу виручки, що надходить на рахунки комунальних підприємств теплоенергетики, водопостачання і водовідведення, міського електротранспорту» (зареєстрований в Мін'юсті України 02.10.2000 за № 676/4897).

Відповідно до пункту 2 зазначеного Порядку підприємства комунальної теплоенергетики, водопостачання і водовідведення, міського електротранспорту відкривають в установах банків на балансовому рахунку № 2603 розподільчі рахунки для зарахування на них від усіх категорій споживачів плати за теплову енергію та послуги для подальших розрахунків за спожиті енергоносії.

Пунктом 6 згаданого Наказу № 192/195/396/274 від 08.09.2000 р. вказано режим перерахування коштів для зазначених підприємств, а пунктом 7 указаний порядок розрахунків за енергоносії вводиться в дію рішенням Уряду Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій.

Але, відповідачем КМДА такого порядку не введено, а замість комунальних підприємств незаконним перерозподілом коштів з порушенням режиму розподільчого рахунку займається КП ГІОЦ на підставі оскаржуваних розпоряджень № 80 від 27.01.1997 р. і № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги».

Керуючись цими нечинними і не доведеними до відома населення РКМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р., КП ГІОЦ укладає господарські угоди з підприємствами житлово-комунального господарства, чим фактично примушує споживачів сплачувати за житлово-комунальні послуги на свій розподільчий рахунок,

після чого в порушення режиму його використання залишає собі відсотки за «послуги» з перерахуванням їх на свій поточний рахунок.

Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 встановлено, що ці рахунки на розподільчий рахунок КП ГІОЦ 2603000018106 є недійсними і не підлягають оплаті.

Але мені щомісячно продовжують надходити «Рахунки на сплату за житлово-комунальні та інші послуги» КП ГІОЦ, де вказано про нібито борг за житлово-комунальні послуги (станом на грудень 2010 р. сума «боргу» 1210,89 грн., хоча на даний час у мене є позитивне сальдо). З КП ГІОЦ у мене ніяких правовідносин не існує: у розумінні ст. 1 Закону «Про житлово-комунальні послуги» він не є балансоутримувачем чи управителем будинку, виконавцем чи виробником житлово-комунальних послуг. Згоди на збирання, зберігання, використання та поширення інформації щодо мого майнового стану («боргу») і доручення на це я нікому не надавав. З КП «Липкижитлосервіс» (чи його правопередниками) у мене ніяких договорів не було укладено раніше і не існує дотепер. Я не є стороною господарських договорів між КП «Липкижитлосервіс» та третіми особами, зокрема КП ГІОЦ. Якщо між ними існують якісь правовідносини, вони згідно ст. 511 ЦК України не породжують для мене жодних обов'язків.

Відповідно до ст. 511 ЦК України, зобов'язання, що виникли між КП ГІОЦ і КМДА (згідно нечинних розпоряджень останнього № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», які до того ж не відповідають вимогам прийнятого пізніше Закону «Про житлово-комунальні послуги»), між КП ГІОЦ і КП «Липкижитлосервіс» (на підставі укладених між ними договорів, про які мені стало відомо у жовтні 2010 р. з цивільної справи № 2-3386/1-10 за моїм цивільним позовом про захист немайнового права до КП ГІОЦ) не створюють для мене, як для третьої особи у цивільно-правових відносинах жодного обов'язку. Ці договори за участю КП ГІОЦ порушують публічний порядок (ст. 228 ЦК України), а тому не можуть братися судом до уваги як докази, згідно ч. 3 ст. 70 КАС України. Правочин, який порушує публічний порядок, є нікчемним (ч. 2 ст. 228 ЦК України). Правочин, що обмежує можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, є нікчемним (ч. 1 ст. 27 ЦК України). Згідно ч. 2 ст. 215 ЦК України недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

На виконання оскаржуваних РКМДА №№ 80, 478 між КП ГІОЦ і КП «Липкижитлосервіс» укладено Договір про надання послуг № 294 від 02.01.2009 р., Договір між тими самими особами про надання робіт № 2428 від 26.09.2008 р. тощо.

Першим з вказаних договорів передбачено надання КП ГІОЦ послуг по обробці, розщепленню та перерахуванню платежів населення за житлово-комунальні послуги з його розподільчого рахунку підприємствам-виробникам комунальних послуг.

В порушення обов'язковості вищезгаданого рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 у «Рахунках на сплату за житлово-комунальні та інші послуги» КП ГІОЦ пропонує «послуги» і «борг» сплачувати за реквізитами: код ЄДРПОУ 04013755, р/рахунок 2603000018106 в ПАТ КБ «Хрещатик», МФО 300670 (на рахунок саме КП ГІОЦ), в той час як КП «Липкижитлосервіс» має код ЄДРПОУ 05756837 та інші реквізити, на які мною фактично і сплачуються гроші за житлово-комунальні послуги. Вказане свідчить про безпідставне грошове (фінансове) посередництво з боку КП ГІОЦ, за яке згідно пункту 10 розпорядження відповідача КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» під виглядом «відшкодування витрат» він не створюючи жодних послуг у цій галузі отримує «1 відсоток від сум, отриманих на транзитний рахунок».

Посилання у згаданих нечинних РКМДА №№ 80, 478 про так званий «транзитний рахунок» свідчить про те, що КП ГІОЦ фактично займається незаконною діяльністю по збору та розподілу платежів від населення на користь юридичних осіб, з якими у мешканців будинків не існує ніяких домовленостей чи договірних відносин. Зокрема у мене ніяких договірних відносин з КП «Липкижитлосервіс» немає.

Згідно п. 1 Прикінцевих положень Закону «Про житлово-комунальні послуги» договори про надання житлово-комунальних послуг, укладені до набрання чинності цим Законом, мають бути приведені у відповідність із ним до 1 січня 2006 року. Договори, що не приведені у відповідність із цим Законом у зазначений строк, втрачають чинність. А тому, відповідно до Закону «Про житлово-комунальні послуги» я неодноразово просив КП «Липкижитлосервіс» (на балансі якого знаходить будинок, де я мешкаю) підготувати і укласти зі мною договір про надання житлово-комунальних послуг (з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення, газопостачання тощо), приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 630 від 21.07.2005 р. (зі змінами, що набрали сили 14.09.2009 р.), а також договір про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 529 від 20.05.2009 р. (зі змінами, що набрали сили 12.09.2009 р.). Зроблено цього з наведенням прозорих тарифів не було; у припиненні виставляння незаконних рахунків посередника КП ГІОЦ відмовлено.

Постановою Шевченківського райсуду м. Києва № 2а-1405/06 від 25.05.2006 р., залишеною без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 22.01.2007 р. визнано невідповідним законодавству та скасовано рішення Київської міської ради від 24 листопада 2005 року № 427/2888 «Про визначення виконавців житлово-комунальних послуг у житловому фонді комунальної власності територіальної громади м. Києва»; зобов'язано виконавчий орган Київської міської ради – Київську міську державну адміністрацію негайно прийняти розпорядження про визначення виконавців житлово-комунальних послуг для мешканців багатоквартирних будинків згідно з Порядком, затвердженим Наказом Держжитлокомунгоспу України 25.04.2005 р. № 60 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 19.05.2005 за № 541/10281; зобов'язано Київську міську державну адміністрацію забезпечити дотримання балансоутримувачами житлового фонду м. Києва вимог ст. 29 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» щодо укладення зі споживачами – мешканцями багатоквартирних будинків Типових договорів про надання житлово-комунальних послуг, затверджених постановами Кабінету Міністрів України № 630 від 21.07.2005 та № 560 від 12.07.2005. Ухвалою ВАСУ № К-16719/10 від 29.04.2010 р. відповідачу КМДА відмовлено у поновленні строку на касаційне оскарження вказаних судових рішень, а касаційну скаргу залишено без розгляду.

Вказане рішення відповідачем КМДА не виконано.

У контексті цього позову незрозуміло – яким чином відповідачем КМДА могли бути затверджені тарифи, які не могли бути розрахованими і поданими на затвердження виконавцями/виробниками, оскільки останніх юридично не існує. Вказане свідчить про порушення відповідачем КМДА при затвердженні тарифів вимог п. 3 ч. 1 ст. 20, частин 2, 3 ст. 31 Закону «Про житлово-комунальні послуги».

Але підпорядкованим КП ГІОЦ при потуранні відповідача КМДА (на підставі нечинних РКМДА №№ 80, 478 від 1997 р.) продовжується протиправна діяльність, яка полягає у здійсненні першим у розумінні ч. 3. ст. 333 ГК України фінансового посередництва. Фінансовим посередництвом є діяльність, пов'язана з отриманням та перерозподілом фінансових коштів. Фінансове посередництво здійснюється установами банків та іншими фінансово-кредитними організаціями. КП ГІОЦ не відноситься до банківських установ або фінансово-кредитних організацій. Крім того, діяльність КП ГІОЦ у

вказаних правовідносинах здійснюється всупереч вимогам Конституції України (ст. ст. 32, 57, 64), ЦК України (ст. ст. 511, 516, 517, що встановлено судом), Законів України «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про захист прав споживачів».

Так, ст. 1 Закону «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні» ця діяльність віднесена до компетенції клірингових установ. Функції клірингової установи може виконувати юридична особа, що отримала відповідний дозвіл НБУ. КП ГІОЦ не відноситься до клірингових установ і дозволу НБУ не має. Статтею 5 Закону «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» встановлюється, що можливість та порядок надання окремих фінансових послуг юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, визначаються законами та нормативно-правовими актами державних органів, що здійснюють регулювання діяльності фінансових установ та ринків фінансових послуг, виданими в межах їх компетенції. Отже, КП ГІОЦ надає фінансові послуги фізичним особам (приймає і переказує гроші) незаконно і безпідставно: без їх на це згоди як споживачів, чим ще порушує і вимоги законодавства про їх захист.

Після мого звернення до прокуратури м. Києва з'ясувалося, що КП ГІОЦ займається фінансовим посередництвом без ліцензії Держфінпослуг, що підтверджується листом останнього № 864/39-12 від 14.02.2011 р. З цього вбачаються ознаки злочину, за який передбачена відповідальність ст. 202 КК.

Таким чином, відповідач КМДА через підпорядковане йому КП ГІОЦ наживається на незаконно встановлених тарифах, в які включені відсотки, встановлені у 1997 році нечинними РКМДА, прийнятими місцевим органом виконавчої влади. Отже складовою тарифів, встановлених оскаржуваними РКМДА є відсотки на користь КП ГІОЦ (таким чином складові тарифів встановлені не уповноваженим органом). Це здирицтво відбувається в порушення законодавства про надання фінансових послуг.

Крім того, з мого листування з КП «Липкижитлосервіс» вбачається, що саме КП ГІОЦ виконує розрахунки тарифів на житлово-комунальні послуги замість виконавців/виробників послуг. Отже, є очевидним, що незаконним встановленням (розрахунками) тарифів займається КП ГІОЦ, після чого сам же і здійснює моніторинг розрахунків на виконання волонтаристських РКМДА, які є предметом оскарження.

Відповідно д ч. 2 ст. 27 ЦК правовий акт Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб не може обмежувати можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, крім випадків, коли таке обмеження передбачено Конституцією України.

Окрім того, оскаржувані розпорядження є незаконними і з інших підстав, про які буде повідомлено суд у засіданні.

Судовою палатою в адміністративних справах Верховного Суду України за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення постановою від 08.12.2009 р. по справі № 21-1573во09 (у ЄДРСР № 7417986) висловлені наступні правові позиції:

Всі суди розглядали вимогу (частково або повністю її задовольняли) про визнання нечинними податкових повідомлень-рішень (нечинним податкового повідомлення-рішення), які є індивідуальними актами. Водночас, такий спосіб захисту (вимога про визнання акта нечинним), як впливає з системного аналізу статей 105, 162, 171 КАС України, може стосуватися лише випадків оскарження нормативно-правових актів. Відмінність між встановленою судом незаконністю (протиправністю) актів індивідуальних та нормативно-правових є істотною і полягає, зокрема в моменті втрати чинності такими актами. У разі визнання незаконним (протиправним) індивідуальний акт є таким, що не діє з моменту його прийняття, а нормативно-правовий, якщо інше не встановлено

законом або не зазначено судом, втрачає чинність після набрання законної сили судовим рішенням:

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/7417986>

Статтею 56 Конституції встановлено, що кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

На підставі викладеного, керуючись статтями 8, 19, 22, 32, 55, 56, 57, 58, 64, 124, 144 Конституції України; Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України - місто-герой Київ», «Про житлово-комунальні послуги», «Про ціни і ціноутворення», «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; ст. ст. 1, 16, 21, 27, 268, 276, 511 ЦК України; ст. ст. 2, 18, 53, 105, 162, 171 КАС України,

ПРОШУ:

- 1.** *Визнати протиправною бездіяльність Київської міської ради щодо не утворення її виконавчого органу – Київської міської державної адміністрації;*
- 2.** *Зобов'язати Київську міську раду в порядку, передбаченому Законом України «Про місцеве самоврядування» і Статутом територіальної громади міста Києва вчинити усі необхідні дії по утворенню її виконавчого органу – Київської міської державної адміністрації;*
- 3.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 516 від 29 квітня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення»;*
- 4.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 518 від 29 квітня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій»;*
- 5.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 520 від 29 квітня 2009 р. «Про погодження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення»;*
- 6.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 619 від 27 травня 2009 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.04.2009 р. № 519 та від 29.04.2009 № 520»;*
- 7.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 620 від 27 травня 2009 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.04.2009 р. № 518»;*
- 8.** *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 978 від 31 серпня 2009 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій»;*

9. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 979 від 31 серпня 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій»;*

10. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 980 від 31 серпня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення»;*

11. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 981 від 31 серпня 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення»;*

12. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1141 від 30 вересня 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979, N 980 та N 981»;*

13. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1192 від 15 жовтня 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення»;*

14. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1193 від 15 жовтня 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979, N 980»;*

15. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1292 від 17 листопада 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій»;*

16. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1332 від 30 листопада 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення»;*

17. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1333 від 30 листопада 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення»;*

18. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1334 від 30 листопада 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій»;*

19. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1335 від 30 листопада 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979»;*

20. *Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації № 191 «Про подовження дії*

розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979»;

21. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 392** від 31 травня 2010 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення»;

22. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1164** від 24 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та їх структури і внесення змін до розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 №978, № 979, від 14.08.2009 №902, від 02.03.2010 №114»;

23. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1221** від 29 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та їх структури»;

24. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1222** від 29 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води виконавцям цих послуг усіх форм власності для здійснення розрахунків з населенням, згідно з тарифами на теплову енергію, затвердженими Національною комісією регулювання електроенергетики України»;

25. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1241** від 30 грудня 2010 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 №978 та від 31.08.2009 №979»;

26. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 75** від 25 січня 2011 р. «Про внесення змін до розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.12.2010 № 1221»;

27. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 80** від 25 січня 2011 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 30.06.2009 №758 та від 29.12.2010 №1220»;

28. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 99** від 27 січня 2011 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію та встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання гарячої води виконавцям цих послуг усіх форм власності для здійснення розрахунків з населенням»;

29. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 101** від 27 січня 2011 р. «Про встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення та тарифів на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що надаються Київським квартирно-експлуатаційним управлінням Міністерства оборони України» (із змінами і доповненнями, внесеними розпорядженням Київської міської державної адміністрації від 22 лютого 2011 року **№ 234**);

30. *Визнати дії Київської міської державної адміністрації по направленню на виконання розпоряджень № 516 від 29 квітня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення», № 518 від 29 квітня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 620 від 27 травня 2009 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.04.2009 р. № 518», адміністрації № 520 від 29 квітня 2009 р. «Про погодження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення», № 619 від 27 травня 2009 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.04.2009 р. № 519 та від 29.04.2009 № 520», № 978 від 31 серпня 2009 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 979 від 31 серпня 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 980 від 31 серпня 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення», № 981 від 31 серпня 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення», № 1141 від 30 вересня 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979, N 980 та N 981», № 1192 від 15 жовтня 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення», № 1193 від 15 жовтня 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979, N 980», № 1292 від 17 листопада 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 1332 від 30 листопада 2009 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення», № 1333 від 30 листопада 2009 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення», № 1334 від 30 листопада 2009 р. «Про погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 1335 від 30 листопада 2009 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979», № 191 «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 N 978, N 979», № 392 від 31 травня 2010 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення», № 1164 від 24 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та їх структури і внесення змін до розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 №978, № 979, від 14.08.2009 №902, від 02.03.2010 №114», № 1221 від 29 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та їх структури», № 1222 від 29 грудня 2010 р. «Про встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води виконавцям цих послуг усіх форм*

власності для здійснення розрахунків з населенням, згідно з тарифами на теплову енергію, затвердженими Національною комісією регулювання електроенергетики України», **№ 1241** від 30 грудня 2010 р. «Про подовження дії розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2009 №978 та від 31.08.2009 №979», **№ 75** від 25 січня 2011 р. «Про внесення змін до розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 29.12.2010 № 1221», **№ 80** від 25 січня 2011 р. «Про внесення змін та доповнень до розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 30.06.2009 №758 та від 29.12.2010 №1220», **№ 99** від 27 січня 2011 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію та встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання гарячої води виконавцям цих послуг усіх форм власності для здійснення розрахунків з населенням», **№ 101** від 27 січня 2011 р. «Про встановлення тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення та тарифів на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що надаються Київським квартирно-експлуатаційним управлінням Міністерства оборони України» (із змінами і доповненнями, внесеними розпорядженням Київської міської державної адміністрації від 22 лютого 2011 року **№ 234**) протиправними і такими, що порушують Закони України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», «Про банки і банківську діяльність», «Про захист прав споживачів»;

31. Покласти на відповідачів по цій справі всі витрати, пов'язані з її розглядом.

Додатки: копії зміненого адміністративного позову для відповідачів.

14 березня 2011 р.

/Позивач/

Олійник Д. В.